

28.1.3

4a (כתב רחמנא מוצא שפתיך) → 5a (מנל דבעינן זבחה לשמה)

1.	וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבֶּקֶר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נִקְבָּה תָּמִיד יִקְרִיבוּ לִפְנֵי ה': וַיִּקְרָא ג:א
2.	הַמִּקְרִיב אֶת דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת הַחֹלֶב מִבְּנֵי אֹהֲרָן לֹא תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה: וַיִּקְרָא ז:ג
3.	וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל קָרְבָּן תְּרוּמָה לֵה' לְכַהֵן אֶת דָּם הַשְּׁלָמִים לֹא יִהְיֶה: וַיִּקְרָא ז:ד
4.	וְהִקְרִיב וְהִקְרָעִים יָרֵחַץ בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עָלֶיהָ הוּא אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לֵה': וַיִּקְרָא א:יג
5.	וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֹהֲרָן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיִּקְרָא א:ה
6.	וּבָשָׂר זָבַח תּוֹדֶת שְׁלָמִיו בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֹאכֹל לֹא יִנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר: וַיִּקְרָא ז:טו
7.	וְסִמֵּן יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֵלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: וַיִּקְרָא א:ד
8.	וְאֶת הָאֵיל יַעֲשֶׂה זָבַח שְׁלָמִים לֵה' עַל סַל הַמִּצּוֹת וְעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ: בַּמִּדְבָּר ו:יז
9.	זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה לְמִנְחָה וְלִחְטָאת וְלֵאֵשׁם וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים: וַיִּקְרָא ז:לז
10.	מוֹצֵא שְׁפָתַי תִּשְׁמֹר וְעֲשִׂיתָ כְּאֲשֶׁר נִדְּרָתָ לֵה' אֱלֹהֶיךָ נִדְּבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ: דְּבָרִים כג:כד

I Source for requirement of לשמה - meaning הקרבן

a לשם שלמים → זבח → 2, 3 in vv. 2, 3 → "זבח" w/o שלמים → v. 1 שחיטה

i Question: what is the source for requirement of לשמה in other עבודות?

1 Proposal: infer from שחיטה

(a) Rejection: שחיטה has a unique חומרא – it (alone) can invalidate פסח if it is slaughtered for invalid eaters

2 Answer: v. 2 (which refers to הדם)

(a) Challenge: why not just indicate in re: קבלת הדם and infer שחיטה (more severe, as above) from it?

(b) Answer: שחיטה has its own חומרא relative to קבלת הדם – it is invalid if done by אשה or זר

ii Question: what is the source for requirement of לשמה for זריקת הדם?

1 Proposal: infer from שחיטה וקבלה

(a) Rejection: both שחיטה וקבלה must be done (in case of קדק"ד) on north side of עזרה and both apply to מזבח העולה (whose דם is brought into the מקדש, and none is sprinkled on חטאות פנימיות)

2 Answer: v. 3 – לשם שלמים

(a) Challenge: why not just explicate in re: זריקה and infer the others from there

(b) Answer: זריקה has its own unique חומרא relative to others – a non-כהן is חייב מיתה

iii Question: what is the source for the requirement of לשמה for הולכת הדם

1 Proposal: infer from others

(a) Rejection: all of the others are indispensable; הולכה could theoretically be bypassed

2 Answer: v. 4 is understood to refer to אברים הולכת; v. 5 uses same word to indicate that הולכה is subset of קבלה

II Source for requirement of לשמה for owner/donor (שני בעלים)

a שני בעלים already covered; שני קודש; לשמה → v. 6 – ר' פנחס בריה דר' אמי

i Challenge: v. 6 needed to indicate that תודה is subset of שלמים, not vice-versa (for קדש שני)

ii Answer: this inference is from "זבח"

1 Challenge: that is also needed to extend rule of eating for 1day+night to ואשם

2 Answer: if it were only implying ואשם, would've placed זבח before יאכל; this placement → שני בעלים

b Question: what is source for proper שם בעלים for other עבודות

i Proposal: infer from שחיטה

1 Rejection: as above, שחיטה has its own unique חומרא regarding בפסח לאוכליו

ii Rather: infer entire system from שני קודש, where all עבודות are equal (no קודש)

1 Challenge: שני קודש is (1) פסול בגופו, (2) applies to all 4 עבודות, (3) after death of donor, (4) to קרבן צבור

(a) Interjection: 2 of these are not clearly distinctions:

(i) #1: שני קודש is no more בגופו than שני בעלים

(ii) #3: ר' פנחס בריה דר' אמי (ahead, :t), holds that לאחר מיתה

c שני בעלים and not on another עליו – v. 7 ר' אשי

i Challenge: this phrase teaches the difference between נדר (עלי – אחריות) and נדבה (אחריות)

1 Answer: inference is from "לר"

- d Question: what is the source for לשם בעלים for קבלה והולכה?
- i Proposal: infer from זביחה וזריקה
- 1 Block: these two have a shared unique חומרא – there is liability for *only* these two בחוץ לשם שלמים
- ii Answer (ר' אשי): v. 8 – all of the עבודות of the (שלמים) איל נזיר must be done לשם שלמים
- 1 And: we already know שנוי קודש, must apply to שנוי בעלים
- 2 Challenge (ר' אחא בר אבא): why not read v. 8 as כלל ופרט
- (a) יעשה כלל
- (b) זבח פרט
- (i) כלל ופרט: we only include the detail – זביחה and no other עבודה
- 3 Answer (ר'בא): since the order is יעשה זבח שלמים, the כלל is incomplete (we don't know what he is to “do”)
- (a) And: we don't read an incomplete כלל as כלל for purposes of פרט כלל ופרט
- 4 Alternate (ר'בינא): even if we allow for incomplete כלל,
- (a) Nonetheless: 'לה' at end makes for a second כלל → כלל ופרט וכלל, we follow the lead of the פרט to determine inclusion
- (b) Challenge (ר' אחא מדיפתי): 1st כלל and 2nd כלל are dissimilar:
- (i) 1st: only includes עשיות (עבודות הזבח)
- (ii) 2nd: 'לה' – includes any offering to 'ה' – even disposing of אמורין
- (c) Defense: ר"י allows for such כללים to be joined for purposes of כלל ופרט וכלל
- (i) Exegesis: just as פרט (זביחה) is עבודה and requires לשמה, so all עבודות require לשמה
1. Block: פרט is unique in that there is liability for doing it בחוץ
- a. Therefore: only שחיטה וזריקה included
2. Or: פרט is unique in that it must be done on north side
- a. Therefore: only שחיטה וקבלה included
3. Conclusion: since neither approach is stronger than the other, we include all
- a. Or: we infer זריקה per אשי ר' above; כלל ופרט is left for קבלה (which includes הולכה)
- iii Question: inference from איל נזיר – what about other שלמים?
- 1 Proposal: infer from נזיר שלמי
- (a) Block: איל נזיר comes with other קרבנות
- (b) Answer; wording of v. 8 (could have said שלמי, use of שלמים) implies application to all שלמים
- iv Question: we've applied it to שלמים, how do we apply שנוי בעלים to all קדשים?
- 1 Proposal: infer from שלמים
- (a) Block: שלמים are unique; they require ידים & נסכים ושוק & תנופת חזה ושוק
- 2 Answer: v. 9 aligns all קרבנות with שלמים
- (a) Just as: שלמים require לשמה, both re: קדש and re: בעלים
- (b) So too: all קרבנות require לשמה, whether for קודש or בעלים
- (i) Proposed implication: if slaughtered incorrectly, they should be invalid
- (ii) Answer: v. 10 turns נדר into נדבה
1. Meaning: if done correctly, brought as נדר; if not (שלא לשמה), becomes (valid) נדבה
- (c) Justification: need for both vv. 9 and 10
- (i) If: we only had v. 10, we wouldn't know the context (לשמן, קרבנות) → we need v. 9
- (ii) And if: we only had v. 9, we would think they are invalid if not offered properly → v. 10